

Man er ikke berettiget til at henvise til, at der efter den kommunale Skattelov udenfor København er aabnet en *Adgang* til at beskatte *Indtægt af Kapital* noget højere end Indtægt af *Arbejde*, thi denne Adgang er der ogsaa for Indtægt af *Ejendom*, af *pensionsberettiget Løn*, af *Pension* m. m. Disse *Tillæg* paa Grund af forøget *Skatteevne* i Forbindelse med *Nedsættelser* af Grunde, der øve den modsatte Virkning, danne netop den Skatteskala udenfor København, i hvis *Sted den stigende Skala i København foreslaas at skulle træde*. En for København særlig Formueskat lader sig af den Aarsag ikke saglig begrunde og burde derfor under alle Omstændigheder stilles i Bero, indtil Lovgivningsmagten skulde beslutte sig til at indføre Formueskat som Kommunalskat i Almindelighed, der er lige saa forenelig med den kommunale Beskatning udenfor København, som den er det i København, naar først Indkomstbeskatning med stigende Skala har afløst den proportionale Skat i Hovedstaden.

Der er yderligere en særlig Grund til at være meget betænkelig ved at vedtage den foreslaaede kommunale Formueskat ved *denne* Lejlighed som særlig Skat i København. Den er — med en stigende Skala — beregnet at kunne give omtrent 400,000 Kr. som Udbytte, hvoraf de 300,000 Kr. regnes at ville falde paa det lille Antal af Byens Borgere, der ejer Formue over 100,000 Kr. Men at der i dette Antal findes en større Del af de 278 Skatteydere, der for Tiden have over 40,000 Kr. i Indtægt, og som paa een Gang faa en Indtægtsskat, der er 5—600,000 Kr. større end hidtil, vil ingen benægte. Og i saa Fald synes den af Mindretallet i Borgerrepræsentationens Skatteudvalg med Styrke fremhævede „Fare for Byen for at miste en Del af sine forholdsvis meget faa store Skatteydere“ at blive overhængende. Og dette vil være til den største Skade „ikke blot direkte for Kommunens Kasse, men ogsaa for dens Husejere og næringsdrivende, fordi Byen er omgivet af Nabokommuner, der efter bedste Evne søge at trække dens gode Skatteydere til sig“. At Flertallet i

Københavns Kommunalbestyrelse i nogen Grad deler Mindretallets Frygt i saa Henseende, fremgaar af, at der i Beregningerne er opført en ekstraordinær Afgang i den forventede samlede Skatteindtægt af 200,000 Kr. aarlig paa Grund af flygtende Skatteydere; imidlertid beror jo dette Tal paa Gætning og kan jo meget vel blive langt større, hvortil saa kommer Kommunens indirekte Tab ved de største Skatteyders Udflytning.

Det er derfor Flertallets Mening, at den særlige Formueskat vil være en uklog og umotiveret Foranstaltning, naar den sættes i Forbindelse med den store Forhøjelse i Indtægtsskat, som Overgangen til en Rateskala uundgaaeligt — det skal indrømmes — maa medføre for de store og de største Skatteydere.

Flertallet er kun gaaet med til den foreslaaede Indtægtsskala under den bestemte Forudsætning, at Formueskatten bliver forkastet. De Ændringsforslag, hvorved denne foreslaas udstemt, ere Nr. 7, 8, 11 og 29. Blive disse Flertallets Ændringsforslag mod Forventning forkastede, vil Flertallet ikke se sig i Stand til at stemme for Lovens endelige Vedtagelse.

Der er af Udvalget stillet et Antal Ændringer — Nr. 1, 2, 3, 6, 9, 13, 18, 19, 27 og 28 —, der indeholde Bestemmelser overførte fra andre bestaaende Love, til hvilke Lovforslaget paa forskellige Steder henviser. Udvalget er nemlig af den Mening, at det ikke ret vel gaar an af en Skatteyder i København at forlange, at han — som Lovforslaget forlanger — skal gøre sig bekendt med 1) Loven af 1861, 2) Lov af 1887, 3) Lov om Indtægts- og Formueskat til Staten, 4) Lov om kommunale Skatter, 5) kgl. Anordning af 1903, 6) kgl. Anordning af 1909 foruden, som Nr. 7, nærværende Lov, forinden han virkelig kan komme til Kundskab om sine Pligter og Rettigheder som personlig Skatteyder i København. Ved de anførte Ændringsforslag tilsigtes da, at *den københavnske Skatteyder*, der ikke er *Grundejer* og heller ikke kommer under *Erhvervsbeskatning*, fordi han har Erhverv udenfor Op-